

LOV 1992-12-04 nr 127: Lov om kringkasting [kringkastingsloven].

DATO: LOV-1992-12-04-127
DEPARTEMENT: KUD (Kulturdepartementet)
PUBLISERT: Avd I 1992 Nr. 24
IKRAFTTREDELSE: 1994-01-01, 1993-11-01
SIST-ENDRET: LOV-2011-06-17-17 fra 2011-07-01
SYS-KODE: BG06a, BG18, D02
NÆRINGSKODE: 7202, 9129, 9413
KORTTITTEL: Kringkastingsloven – kringkl.

INNHold

Lov om kringkasting [kringkastingsloven].

Kap. 1. Definisjoner, virkefelt, m.v.

§ 1-1. Definisjoner

§ 1-2. Virkefelt

Kap. 2. Generelle bestemmelser.

§ 2-1. Konsesjonsplikt, konsesjonsmyndighet, registreringsplikt m v.

§ 2-2. Anlegg for kringkasting og videresending av kringkasting

§ 2-3. Forhåndsvurdering av program

§ 2-4. Melding fra statsmyndighet m.v.

§ 2-5. Opptak av program

§ 2-6. Europeisk programmateriale i fjernsyn

§ 2-7. Beskyttelse av mindreårige seere

§ 2-8. Viktige begivenheter

§ 2-9. Overholdelse av reglene fastsatt i samsvar med EØS-avtalens fjernsynsdirektiv

§ 2-10. Elektroniske programguider

§ 2-11. Opplysningsplikt.

§ 2-12. Medietilsynets myndighet i forhold til grenseoverskridende kringkasting

§ 2-13. Allmennkringkastingsrapport

§ 2-14. Klageinstans

§ 2-15. Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet

Kap. 3. Reklame, sponning m.v.

§ 3-1. Varighet, innhold

§ 3-2. Særregler om reklame i fjernsyn

§ 3-3. Forbud mot skjult reklame

§ 3-4. Sponning

§ 3-5. Premier i kringkastingsprogram

Kap. 4. Videresending i kringkastingsnett mv.

§ 4-1. Virkefelt

§ 4-2. Rett til formidling

§ 4-3. Plikt til videresending m.v.

§ 4-4. Valg av kringkastingssendinger

§ 4-5. Forbud mot videresending

§ 4-6. Klagerett, klageorgan

Kap. 5. Beriktigelse

§ 5-1. Enhver fysisk og juridisk person hvis rettmessige interesser er blitt krenket ved fremsettelse av uriktige faktiske opplysninger

...

Kap. 6. Norsk rikskringkasting AS

§ 6-1. Organisasjon, eierforhold, formål

§ 6-1a. Forhåndsgodkjenning av nye tjenester i allmennkringkastingsoppdraget

§ 6-2. Styret

§ 6-3. Kringkastingssjefen

§ 6-4. Finansiering m.v.

§ 6-5. (Opphevet ved lov 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998).) ...

Kap. 7. Kringkastingsrådet og distriktsprogramrådene.

§ 7-1. Kringkastingsrådets oppgave

§ 7-2. Kringkastingsrådets sammensetning

§ 7-3. Distriktsprogramrådene

Kap. 8. Omsetning av materiell, avgifter, inndriving m.v.

§ 8-1. Rett til kringkastingsmottaker

§ 8-2. Innførsel og omsetning m.v. av kringkastingsmottaker

§ 8-3. Kringkastings- og tilleggsavgifter

§ 8-4. Panterett for og inndriving av avgifter m.m.

§ 8-5. Opplysninger om kundeforhold

Kap. 9. Ulovlig kringkasting fra skip og fly i internasjonalt område m.v.

§ 9-1. Forbud mot kringkasting m.v.

§ 9-2. Forbud mot medvirkning m.v.

§ 9-3. Forskrift med forbud mot medvirkning

Kap. 10. Straff, lovens ikrafttreden m.v.

§ 10-1. Straff

§ 10-2. Advarsel

§ 10-3. Overtredelsesgebyr.

§ 10-4. Tvangsmulkt

§ 10-5. Tidsavgrenset forbud mot å sende reklame, inndragning av konsesjon m.v.

§ 10-6. Lovens ikrafttreden m.v.

Lov om kringkasting [kringkastingsloven].

Jf. tidligere lover 24 juni 1933 nr. 13, 22 juni 1962 nr. 1, 13 juni 1980 nr. 36, 27 nov 1987 nr. 71, 10 juni 1988 nr. 46 og 21 des 1990 nr. 77.

Kap. 1. Definisjoner, virkefelt, m.v.

§ 1-1. Definisjoner

Med kringkasting menes utsending av tale, musikk, bilder og liknende med radiobølger eller over tråd, ment eller egnet til å mottas direkte og samtidig av allmennheten.

Med lokalkringkasting menes utsending av tale, musikk, bilder og liknende med radiobølger eller over tråd, ment til å mottas direkte av allmennheten innenfor geografisk avgrensede områder.

Med kringkaster menes fysisk eller juridisk person som har det redaksjonelle ansvaret for sammensetningen av programtilbudet i kringkastingssendinger, og som sender dem eller lar noen annen sende dem.

Med reklame menes enhver form for markedsføring av en vare, tjeneste, sak eller idé mot betaling eller annen form for godtgjøring. Med reklame menes også innslag i fjernsyn som har til formål å fremme kringkasterens egen virksomhet.

Med skjult reklame menes muntlig eller visuell presentasjon i programmer av en vareprodusents eller en tjenesteleverandørs varer, tjenester, navn, varemerke eller virksomhet, dersom presentasjonen skjer forsettlig for å tjene reklameformål og publikum kan villedes med hensyn til presentasjonens art. Slik presentasjon anses som forsettlig særlig dersom den skjer mot betaling eller lignende godtgjøring.

Med sponing menes direkte eller indirekte tilskudd til produksjon eller sending av ett eller flere kringkastingsprogram, gitt av fysisk eller juridisk person som selv ikke er engasjert i produksjon eller kringkasting av slike program.

Kongen avgjør tvilstilfelle i denne paragrafen. Kongen eller den Kongen bemyndiger kan i særlige tilfeller helt eller delvis unnta en tjeneste fra loven.

Endret ved lover 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998 iflg. res. 22 mai 1998 nr. 487), 25 juni 1999 nr. 51 (ikr. 1 juli 1999 iflg. res. 25 juni 1999 nr. 704), 14 jan 2000 nr. 4 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 29), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 31 jan 2003 nr. 8, 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

§ 1-2. Virkefelt

Loven gjelder også på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland og for anlegg og innretninger på den norske del av kontinentalsokkelen. Kongen kan i forskrift fastsette de unntaks- og særregler som de stedlige forhold tilsier.

Om kringkasting på internasjonalt område gjelder kapittel 9.

Kongen kan bestemme ved forskrift at loven helt eller delvis skal gjelde for norske skip, luftfartøyer, boreplattformer eller andre anlegg eller innretninger i internasjonalt område ut over det som følger av § 9-1.

Endret ved lov 31 jan 2003 nr. 8.

Kap. 2. Generelle bestemmelser.

§ 2-1. Konesjonsplikt, konesjonsmyndighet, registreringsplikt m.v.

Norsk rikskringkasting har rett til å drive kringkasting. Andre enn Norsk rikskringkasting må ha konesjon for å drive kringkasting eller lokalkringkasting som formidles via senderanlegg som er konesjonspliktige etter § 2-2. Konesjon skal være tidsavgrenset.

Departementet gir konesjon til drift av kringkasting og lokalkringkasting. Det kan settes vilkår for konesjon, herunder at det for konesjon til drift av riksdekkende reklamefinansiert kringkasting skal betales vederlag. Kongen kan gi forskrifter om konesjonstildelingen og om konesjonsvilkår, herunder om bruk og bortfall av konesjon, om konesjonsområder og eierskapsbegrensninger og om fastsetting og innkreving av vederlag som nevnt i annet punktum. Kongen kan i forskrift gi regler for når en kringkaster skal følge norske kringkastingsregler. Kongen kan også gi forskrifter for å oppfylle Norges internasjonale forpliktelser.

For drift av kringkastings- eller lokalkringkastingsvirksomhet som ikke er konesjonspliktig etter første ledd, kreves det at kringkasteren er registrert hos offentlig myndighet. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om registreringsplikten.

Medietilsynet er forvaltningsorgan for kringkasting og lokalkringkasting m.v. Departementet fastsetter nærmere regler om Medietilsynets oppgaver.

Utsending av enkle meldinger krever ikke konesjon.

Endret ved lover 17 des 1993 nr. 126, 30 juni 1995 nr. 51 (ikr. 1 jan 1996), 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998 iflg. res. 22 mai 1998 nr. 487), 25 juni 1999 nr. 51 (ikr. 1 juli 1999 iflg. res. 25 juni 1999 nr. 704), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 28 juni 2002 nr. 59 (ikr. 1 juli 2002 iflg. res. 28 juni 2002 nr. 690), 31 jan 2003 nr. 8, 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099), 17 juni 2011 nr. 17 (ikr. 1 juli 2011 iflg. res. 17 juni 2011 nr. 598).

§ 2-2. Anlegg for kringkasting og videresending av kringkasting

Opprettelse eller drift av trådløse, bakkebaserte senderanlegg som hovedsakelig vil bli benyttet til kringkasting eller lokalkringkasting eller videresending av kringkasting eller lokalkringkasting krever konesjon fra departementet eller den departementet bestemmer. Konesjon gis i forbindelse med tildeling av frekvenskapasitet i medhold av lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven).

Det kan settes vilkår for tildeling av konesjon.

Endret ved lover 16 juni 1994 nr. 18 (ikr. 28 feb 1997), 31 jan 2003 nr. 8, 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

§ 2-3. Forhåndsvurdering av program

Den som ikke har medvirket eller som ikke har programansvar kan ikke kreve å få se eller høre et program før sending.

Første ledd begrenser ikke adgangen til å gi pålegg eller å beslutte og iverksette tvangstiltak etter tvisteloven.

Endret ved lover 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

§ 2-4. Melding fra statsmyndighet m.v.

Kringkastere skal etter regler Kongen gir, sende meldinger fra statsmyndigheter når det har vesentlig betydning.

Kongen kan gi forskrifter om kringkasteres virksomhet under beredskap og krig.

Endret ved lov 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 2-5. Opptak av program

Kringkastere skal oppbevare opptak av program i minst to måneder etter sending. Hvis det er klaget over programinnhold m.v. etter kapittel 5, skal programmet oppbevares til klagen er avgjort. Programmet skal også oppbevares dersom det blir gitt melding om at det blir reist søksmål.

Kringkastere plikter å utlevere opptak av program til de instanser som har til oppgave å føre tilsyn med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov.

Endret ved lover 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998 iflg. res. 22 mai 1998 nr. 487), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 2-6. Europeisk programmateriale i fjernsyn

Kongen gir nærmere regler om kringkasteres bruk av europeisk programmateriale i fjernsyn, herunder hvilke programkategorier reglene gjelder for, definisjon av europeisk programmateriale og gjennomføring av reglene.

Endret ved lov 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 2-7. Beskyttelse av mindreårige seere

Kongen gir i forskrift regler om forbud mot å sende fjernsynsprogram som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske utvikling, særlig hvis programmet inneholder pornografiske scener eller umotivert vold.

Kongen gir i forskrift regler om at fjernsynsprogram med scener eller innslag som kan være skadelige for mindreåriges fysiske, psykiske og moralske utvikling bare skal sendes i perioder hvor mindreårige vanligvis ikke kan se eller høre sendingen, samt om andre tekniske tiltak som forhindrer at mindreårige kan se eller høre sendingene. Kongen gir i forskrift regler om akustisk og visuell varsling når slike program sendes i ukodet form.

Tilføyd ved lov 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 2-8. Viktige begivenheter

En kringkaster som har ervervet enerett til fjernsynssending av begivenheter av vesentlig samfunnsmessig betydning må ikke utnytte eneretten på en slik måte at en betydelig del av seerne blir fratatt muligheten til å følge begivenheten på vederlagsfritt fjernsyn.

Dersom en kringkaster underlagt norsk jurisdiksjon har ervervet enerett til fjernsynssending av begivenheter som et land som har tiltrådt EØS-avtalen har erklært for å være av vesentlig samfunnsmessig betydning og som er godkjent av EU-Kommisjonen eller EFTAs overvåkingsorgan, kan kringkasteren ikke utnytte eneretten på en slik måte at en betydelig del av seerne i vedkommende land blir fratatt muligheten til å følge begivenhetene på vederlagsfritt fjernsyn.

Første ledd omfatter avtaler om utnyttelse av enerett inngått etter 30. juli 1997 for begivenheter som finner sted etter denne lovens ikrafttredelse. Andre ledd omfatter avtaler om utnyttelse av enerett inngått etter 30. juli 1997 for begivenheter som finner sted etter denne lovens ikrafttredelse og etter at et land som har tiltrådt EØS-avtalen har gjennomført bestemmelser tilsvarende denne paragrafens første ledd.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av første, andre og tredje ledd, herunder fastsette en liste over begivenheter som har vesentlig samfunnsmessig betydning, samt regler om løsning av priskonflikter.

Tilføyd ved lov 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30). Jf. EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5 p (dir 89/552 art. 3 a innsatt ved dir 97/36).

§ 2-9. Overholdelse av reglene fastsatt i samsvar med EØS-avtalens fjernsynsdirektiv

Enhver direkte berørt fysisk eller juridisk person som er statsborger i eller etablert i land som har tiltrådt EØS-avtalen, kan henvende seg til vedkommende norske myndighet angående norske kringkasteres overholdelse av bestemmelser fastsatt for å gjennomføre Rådsdirektiv 89/552/EØF og Parlaments- og Rådsdirektiv 97/36/EF.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av første ledd.

Tilføyd ved lov 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 2-10. Elektroniske programguider

Kongen kan gi nærmere regler om drift og utforming av elektroniske programguider eller tilsvarende navigeringsverktøy.

Tilføyd ved lov 31 jan 2003 nr. 8.

§ 2-11. Opplysningsplikt.

Enhver plikter å gi Medietilsynet de opplysninger som tilsynet krever for å kunne utføre sine gjøremål etter loven eller for å kunne oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor en fremmed stat eller internasjonal organisasjon. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en fastsatt frist.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om opplysningsplikten, herunder om hvem som er omfattet av opplysningsplikten og hvilke opplysninger som kan kreves.

Tilføyd ved lov 16 feb 2007 nr. 6 (ikr. 1 mars 2007 iflg. res. 16 feb 2007 nr. 172).

§ 2-12. Medietilsynets myndighet i forhold til grenseoverskridende kringkasting

Medietilsynet kan kreve skriftlig bekreftelse fra kringkaster under norsk jurisdiksjon på at overtredelse av bestemmelser som nevnt i § 44 tredje ledd i markedsføringsloven skal opphøre. Medietilsynet kan videre forby kringkasteren å sende innslag hvis det foreligger slik overtredelse i disse innslagene.

Ved overtredelser som nevnt i første ledd kan Medietilsynet gjennomføre gransking og besiktigelse på stedet hvor kringkasteren utøver sin virksomhet hvis det er nødvendig for at Medietilsynet skal kunne utføre sine gjøremål etter markedsføringsloven § 47.

Medietilsynets kompetanse etter denne bestemmelsen gjelder kun i forhold til de bestemmelsene Medietilsynet etter markedsføringsloven § 47 annet ledd er oppnevnt som vedkommende myndighet til å håndheve.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om vedtak om forbud, herunder om framgangsmåte ved gransking.

Tilføyd ved lov 16 feb 2007 nr. 6 (ikr. 1 mars 2007 iflg. res. 16 feb 2007 nr. 172), endret ved lov 9 jan 2009 nr. 2 (ikr. 1 juni 2009 iflg. res. 9 jan 2009 nr. 7).

§ 2-13. Allmennkringkastingsrapport

Medietilsynet skal utarbeide en årlig rapport om kringkasteres oppfyllelse av allmennkringkastingsforpliktelser. Medietilsynet kan ikke instrueres av Kongen eller departementet ved utarbeidelsen av slik allmennkringkastingsrapport.

Tilføyd ved lov 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

§ 2-14. Klageinstans

Klager over Medietilsynets enkeltvedtak etter loven, eller regler fastsatt i medhold av loven behandles av Klagenemnda for mediasaker (Medieklagenemnda), med de unntak som følger av fjerde ledd. Klagenemnda kan ikke omgjøre Medietilsynets vedtak etter eget tiltak.

Eventuelle søksmål skal rettes mot staten v/Klagenemnda for mediasaker (Medieklagenemnda).

Kongen fastsetter hvem som skal være klagenemndas leder og nestleder, og kan gi forskrift om nemndas størrelse, sammensetning og oppgaver.

Medietilsynets enkeltvedtak i saker vedrørende tilsyn med konsesjonsvilkår for riksdekkende kringkasting, jf § 2-1, eller riksdekkende anlegg for kringkasting eller videresending av kringkasting, jf § 2-2, påklages til departementet.

Tilføyd ved lov 17 juni 2011 nr. 17 (ikr. 1 juli 2011 iflg. res. 17 juni 2011 nr. 598).

§ 2-15. Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet

Departementet kan ikke instruere Medietilsynet i enkeltsaker, eller omgjøre tilsynets vedtak i andre saker enn nevnt i § 2-14 fjerde ledd. Departementet kan pålegge Medietilsynet å ta en sak opp til behandling.

I saker av prinsipiell eller stor samfunnsmessig betydning kan Kongen i statsråd omgjøre Medietilsynets eller klagenemndas vedtak etter reglene i forvaltningsloven § 35 annet, tredje og femte ledd.

Tilføyd ved lov 17 juni 2011 nr. 17 (ikr. 1 juli 2011 iflg. res. 17 juni 2011 nr. 598).

Kap. 3. Reklame, sponing m.v.

Overskriften endret ved lov 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 3-1. Varighet, innhold

Reklameinnslag skal samlet ikke overstige 15 prosent av kringkasterens daglige sendetid. Kongen kan gjøre unntak fra denne bestemmelse for sending av tekstplakater i lokalfjernsyn.

Det kan ikke sendes reklameinnslag i tilknytning til barneprogram eller reklameinnslag som særlig er rettet mot barn.

Kringkasterne kan ikke sende reklame for livssyn eller politiske budskap i fjernsyn. Dette gjelder også tekstfjernsyn.

Kongen kan gi nærmere regler om utsending av, innholdet i, omfanget av og tilsynet med reklamesendinger.

Meldinger fra kringkasteren i forbindelse med egne programmer og tilleggsprodukter direkte avledet av disse programmene skal ikke regnes med i varigheten av reklametiden etter første ledd. Det samme gjelder meldinger om offentlige tjenester og vederlagsfrie innslag om veldedige formål.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om varigheten av meldinger og innslag etter femte ledd, samt om forbud mot å avbryte program for å sende andre meldinger eller utdrag av andre program.

Endret ved lover 17 des 1993 nr. 126, 25 juni 1999 nr. 51 (ikr. 1 juli 1999 iflg. res. 25 juni 1999 nr. 704), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

§ 3-2. Særregler om reklame i fjernsyn

Reklameinnslagene i fjernsyn skal hovedsakelig sendes i blokker mellom programmene, og skal klart atskilles fra den ordinære programvirksomhet ved et særskilt lyd- og bildesignal.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om plassering av reklameinnslag.

§ 3-3. Forbud mot skjult reklame

Kringkasteren skal ikke sende innslag som inneholder skjult reklame.

Opphevet ved lov 17 des 1993 nr. 126 (ikr. 1 jan 1994), tilføyd igjen ved lov 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

§ 3-4. Sponing

Dersom et program er sponset, skal det opplyses om dette ved inn- og/eller utannonseringen av programmet. Opplysninger om sponsor kan gis i form av sponsors navn, varemerke eller logo.

Innhold og presentasjonsform i sponsede program må være slik at kringkasterens redaksjonelle integritet opprettholdes fullt ut.

Sponsede program skal ikke oppmuntre til kjøp eller leie av sponsors eller tredje parts produkt eller tjenester, herunder ved å inneholde spesielle salgsfremmende henvisninger til slike produkt eller tjenester, jf. likevel § 3-5.

Nyhets- og aktualitetsprogrammer kan ikke sponses.

Kringkastingsprogrammer kan ikke sponses av fysiske eller juridiske personer hvis hovedaktivitet er å produsere, selge eller leie ut produkt eller tjenester det er forbudt å reklamere for etter norsk lov eller regler gitt i medhold av norsk lov. Politiske partiorganisasjoner kan ikke sponse kringkastingsprogram.

Kongen gir i forskrift nærmere regler om sponning av kringkastingsprogrammer, herunder regler om sponning i Norsk rikskringkasting AS.

Endret ved lover 14 jan 2000 nr. 4 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 29), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

§ 3-5. Premier i kringkastingsprogram

I program der det forekommer premier får §§ 3-3 og 3-4 tredje ledd ikke anvendelse for premiepresentasjonen så lenge denne ikke er mer omfattende enn den informasjonen som med rimelighet er nødvendig for å orientere publikum om premien. Presentasjonen må ikke omfatte opplysninger om giveren eller andre av giverens produkter. Muntlig opplysning om hvem som er giver, er likevel tillatt. Det skal særlig vises varsomhet ved presentasjon av premier i barneprogram.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om utforming av premiepresentasjoner.

Tilføyd ved lov 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

Kap. 4. Videre sending i kringkastingsnett mv.

Overskriften endret ved lov 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

§ 4-1. Virkefelt

Kabelnett som er avgrenset til 25 bygninger og/eller 100 husstander, er ikke omfattet av bestemmelsene i dette kapittel.

§ 4-2. Rett til formidling

Formidling av lovlig kringkasting i kringkastingsnett kan skje uten særskilt konsesjon.

Avtaler om videre sending av kringkasting fra satellitt skal inneholde en klausul om at norske kabelnett kan slutte seg til avtalen på like vilkår.

Den som eier eller disponerer nett som kan formidle kringkasting, kan formidle informasjon om driften av anlegget eller programtilbud.

Endret ved lov 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

§ 4-3. Plikt til videre sending m.v.

Kongen kan i forskrift gi regler om at visse kringkastingsendinger skal videresendes i nett som kan formidle kringkasting. Kongen kan gi regler om de nærmere vilkår for formidlingen. Medietilsynet kan i særlige tilfeller redusere tallet på formidlingspliktige kringkastingsendinger.

Kabeleier eller den som disponerer kabelnettet, skal etter regler Kongen gir, sende melding fra statsmyndighet når det har vesentlig betydning.

Endret ved lover 17 des 1993 nr. 126, 31 jan 2003 nr. 8, 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099).

§ 4-4. Valg av kringkastingsendinger

Abonentene kan fastsette hvilke kringkastingsendinger som skal videresendes i kabelnettet i tillegg til formidlingspliktige sendinger hjemlet i § 4-3.

Kabeleier eller den som disponerer kabelnettet, skal opplyse abonnentene om tilgjengelige sendinger og vilkår for mottak og formidling.

Kongen kan i forskrift gi regler om fremgangsmåte m.v. ved valg av kringkastingsendinger.

Endres ved lov 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. fra den tid Kongen bestemmer).

§ 4-5. Forbud mot videresending

Medietilsynet kan i forskrift eller enkeltvedtak forby videresending av fjernsynskanaler som

- a) sender reklame i strid med norsk lov
- b) sender program med pornografi eller vold i strid med norsk lov eller andre program som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske utvikling
- c) sender program som kan være skadelige for barn eller ungdom når videresendingen skjer på tidspunkt barn eller ungdom er en dominerende seergruppe eller
- d) sender program som norsk rett har funnet stridende mot straffeloven § 135 a.

Medietilsynet kan i eller enkeltvedtak forby salg, utleie eller markedsføring av innretninger eller tjenester som i det vesentlige har som formål å gi tilgang til fjernsynskanaler eller program som nevnt i første ledd bokstav b eller d.

Kongen gir i forskrift nærmere regler om unntak fra forbudet i første ledd bokstav a og om prosedyrer m.v. i forbindelse med nedlegging av forbud etter første og andre ledd.

Endret ved lover 17 des 1993 nr. 126, 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099), 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631). Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (ikr. fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

§ 4-6. Klagerett, klageorgan

Abonnenter, kabeleier eller den som disponerer kabelnettet, kan påklage vedtak som gjelder videresending av kringkasting etter bestemmelsene i dette kapittel, herunder valg av kringkastingsendinger, til Medietilsynet.

Partene skal rette seg etter pålegg og vedtak fra Medietilsynet.

Kongen gir i forskrift nærmere regler om klagefrister, avgrensinger i klageretten, klageorgan og saksbehandling for klagesaker.

Endret ved lover 17 des 1993 nr. 126, 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099). Oppheves ved lov 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. fra den tid Kongen bestemmer).

Kap. 5. Beriktigelse

Endret ved lov 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998 iflg. res. 22 mai 1998 nr. 487, tidligere kapittel 5 om klagenemnd m v med §§ 5-1 til 5-6 ble samtidig opphevet).

§ 5-1. Enhver fysisk og juridisk person hvis rettmessige interesser er blitt krenket ved fremsettelse av uriktige faktiske opplysninger i et kringkastingsprogram, skal ha rett til å beriktige påstandene. Krav om beriktigelse må fremsettes for vedkommende kringkaster innen tre måneder fra den dag da programmet ble sendt. Krav om beriktigelse kan avvises dersom det ville innebære en straffbar handling eller påføre kringkasteren ansvar.

Retten etter første ledd gjelder overfor kringkasterer underlagt norsk jurisdiksjon.

Endret ved lover 17 des 1993 nr. 126, 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998 iflg. res. 22 mai 1998 nr. 487), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30).

Kap. 6. Norsk rikskringkasting AS

Endret ved lov 2 feb 1996 nr. 6 (ikr. 30 apr 1996 iflg. res. 26 apr 1996 nr. 381 – se dens II).

§ 6-1. Organisasjon, eierforhold, formål

Norsk rikskringkasting er et aksjeselskap. Lov om aksjeselskaper gjelder for Norsk rikskringkasting AS om ikke annet følger av denne lov.

Staten skal eie alle aksjer i Norsk rikskringkasting AS.

Norsk rikskringkasting AS har til formål å drive allmennkringkasting og virksomhet som har sammenheng med dette. NRK kan gjennom datterselskap delta i annen virksomhet. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om regnskapsmessige forhold mellom Norsk rikskringkasting AS og datterselskap.

Endret ved lover 24 juni 1994 nr. 45, 2 feb 1996 nr. 6 (ikr. 30 apr 1996 – se dens II), 13 juni 1997 nr. 44 (ikr. 1 jan 1999 iflg. res. 17 juli 1998 nr. 615), 14 jan 2000 nr. 6 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 31).

§ 6-1a. Forhåndsgodkjenning av nye tjenester i allmennkringkastingsoppdraget

Kongen i statsråd avgjør om det skal gis tillatelse til å innlemme nye tjenester i Norsk rikskringkasting AS' allmennkringkastingsoppdrag. Medietilsynet er ansvarlig for gjennomføringen av godkjenningsordningen og avgir rådgivende uttalelse til departementet. Medietilsynet kan ikke instrueres av Kongen eller departementet ved utarbeidelsen av sin uttalelse.

Kun tjenester som oppfyller demokratiske, sosiale og kulturelle behov i samfunnet kan godkjennes.

Kongen kan gi nærmere regler om ordningen, herunder i hvilke tilfeller kravet om tillatelse gjelder.

Tilføyd ved lov 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

§ 6-2. Styret

Styret har ingen myndighet i løpende programvirksomhet.

Styrets medlemmer kan delta i drøftingene i Kringkastingsrådet.

Endret ved lov 2 feb 1996 nr. 6 (ikr. 30 apr 1996 – se dens II).

§ 6-3. Kringkastingssjefen

Kringkastingssjefen er administrerende direktør i Norsk rikskringkasting AS og har ansvaret for den løpende programvirksomhet.

Kringkastingssjefen deltar i drøftingene i Kringkastingsrådet. Kringkastingssjefen kan også delta i drøftingene i distriktsprogramrådene.

Endret ved lov 2 feb 1996 nr. 6 (ikr. 30 apr 1996 – se dens II).

§ 6-4. Finansiering m.v.

Virksomheten i Norsk rikskringkasting AS finansieres ved kringkastingsavgift, salgsinntekter m.v. Virksomheten kan ikke finansieres ved reklame i NRKs allmennkanaler eller tekstfjernsyn. Kringkastingsavgift fastsettes av Stortinget.

Endret ved lover 2 feb 1996 nr. 6 (ikr. 30 apr 1996 – se dens II), 14 jan 2000 nr. 6 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 31), 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

§ 6-5. (Opphevet ved lov 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998).)

Kap. 7. Kringkastingsrådet og distriktsprogramrådene.

§ 7-1. Kringkastingsrådets oppgave

Kringkastingsrådet skal drøfte og uttale seg om hovedlinjene for programvirksomheten i Norsk rikskringkasting.

Kringkastingsrådet skal uttale seg i de programsaker som kringkastingssjefen forelegger for det, eller som Kringkastingsrådet finner grunn til å ta opp.

Styret og kringkastingssjefen kan innhente Kringkastingsrådets uttalelse i administrative og økonomiske saker.

Kongen kan gi instruks for Kringkastingsrådet.

§ 7-2. Kringkastingsrådets sammensetning

Kringkastingsrådet består av 14 medlemmer med personlige varamedlemmer. Stortinget oppnevner åtte medlemmer, hvorav ett medlem er lederen av Samisk Programråd. Kongen oppnevner seks medlemmer, deriblant leder og nestleder.

Medlemmenes funksjonstid er fire år. Et medlem kan bare gjenoppnevnes for én periode.

Lederen eller et medlem i dennes sted kan møte i styret og delta i drøftingene.

Endret ved lov 17 des 1993 nr. 126.

§ 7-3. Distriktsprogramrådene

Distriktsprogramrådene skal uttale seg om hovedlinjene i programvirksomheten ved distriktskontorene og i de programsaker som kringkastingssjefen eller lederen for distriktskontoret forelegger eller som rådet finner grunn til å ta opp.

Kringkastingssjefen og lederen for distriktskontoret kan innhente rådets uttalelse i administrative og økonomiske saker.

Det skal være et distriktsprogramråd for hvert distriktskontor.

Distriktsprogramrådet skal ha fem medlemmer med personlige varamedlemmer oppnevnt av fylkestinget for fire år. Et medlem kan bare gjenoppnevnes for én periode. Kongen gir regler om oppnevning og sammensetning av distriktsprogramråd der et distriktskontor dekker flere fylker.

Kongen kan gi nærmere regler om distriktsprogramrådenes oppgaver og arbeidsmåte.

Kap. 8. Omsetning av materiell, avgifter, inndrivning m.v.

§ 8-1. Rett til kringkastingsmottaker

Enhver har rett til å ha kringkastingsmottaker.

Overdragelse av mottaker skal meldes til Norsk rikskringkasting. Kongen gir forskrift om meldeplikt og unntak fra meldeplikt.

Endret ved lov 31 jan 2003 nr. 8.

§ 8-2. Innførsel og omsetning m.v. av kringkastingsmottaker

Innførsel og innenlandsk salg, utleie eller utlån av kringkastingsmottaker, herunder antenner, skal meldes til Norsk rikskringkasting. Kongen gir forskrifter om meldeplikt og unntak fra meldeplikt.

Kongen kan ved forskrift sette de vilkår for innførsel og salg m.v. som nevnt i første ledd som anses nødvendige for at mottakerne m.m. skal ha en rimelig teknisk standard.

Det kan føres kontroll med at meldeplikten i første ledd blir holdt. Til dette formål kan det i den utstrekning det er nødvendig kreves innsyn i registrerte regnskapsopplysninger, regnskapsmateriale, avtaler og andre dokumenter av betydning for kontrollen og tilgang til lokaler hvor avgiftspliktig materiell blir produsert, oppbevart eller omsatt.

Departementet gir forskrift om gjennomføring av kontrollen.

Endret ved lover 17 juli 1998 nr. 56 (ikr. 1 jan 1999), 31 jan 2003 nr. 8.

§ 8-3. Kringkastings- og tilleggsavgifter

Stortinget fastsetter kringkastingsavgift for den som har kringkastingsmottaker og tilleggsavgift ved forsinket betaling og når melding ikke blir gitt etter reglene i § 8-1 andre ledd.

Kongen gir forskrift om innkreving av avgifter og renter.

Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak fritta helt eller delvis for avgifter og renter når særlige grunner tilsier det.

Endret ved lover 15 mai 1998 nr. 28 (ikr. 1 juli 1998 iflg. res. 15 mai 1998 nr. 479), 31 jan 2003 nr. 8.

§ 8-4. Panterett for og inndrivning av avgifter m.m.

Forfalt kringkastingsavgift og tilleggsavgift er sikret ved panterett i kringkastingsmottakeren og tilbehør eller deler til den. Panteretten går foran alle andre rettigheter i tingen selv om den overdras til ny eier, likevel slik at lov av 2. juni 1978 nr. 37 om godtroervert av løsøre kommer til anvendelse. Faller panteretten bort i medhold av loven om godtroervert av løsøre, overføres panteretten til ny mottaker m.v. som skyldneren erverver. Denne panteretten står likevel tilbake for gyldig salgspant.

Foruten tvangsgrunnlag for tvangssalg etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 8 er forfalt pantekrav tvangsgrunnlag for utlevering etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13. Mottakeren m.m. kan i så fall selges til dekning av pantekravet på den måte som bestemmes i forskrift gitt av Kongen.

Kringkastingsavgift og tilleggsavgift er for øvrig tvangsgrunnlag for utlegg.

Når Statens innkrevingsentral er pålagt å innkreve krav som nevnt i tredje ledd, kan den inndrive kravet ved trekk i lønn eller andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2-7. Innkrevingsentralen kan også inndrive kravene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til en tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsentralens kontor etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-9 første ledd.

Endret ved lov 15 mai 1998 nr. 28 (ikr. 1 juli 1998 iflg. res. 15 mai 1998 nr. 479 med virkning også ved inndrivning av kringkastingsavgift m.v. som har forfalt før endringen trer i kraft).

§ 8-5. Opplysninger om kundeforhold

Den som mot vederlag tilbyr fjernsynssendinger ved kringkasting eller formidling av kringkasting, plikter å gi Norsk rikskringkasting AS opplysninger om sine kunders navn og adresse.

Norsk rikskringkasting AS kan kun bruke opplysningene til kontroll mot sitt eget register over dem som betaler kringkastingsavgift. Norsk rikskringkasting skal sikre at tilgang til opplysningene begrenses til ansatte med tjenstlig behov for slik tilgang.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om opplysningsplikten etter denne paragraf og om Norsk rikskringkasting AS' bruk av opplysningene.

Tilføyd ved lov 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

Kap. 9. Ulovlig kringkasting fra skip og fly i internasjonalt område m.v.

§ 9-1. Forbud mot kringkasting m.v.

Det er forbudt å opprette eller drive kringkasting fra skip, luftfartøy e.l. og fra anlegg av enhver art på det åpne hav eller i

luftrommet over, dersom sendingen er egnet til å mottas i Norge, Danmark, Finland eller Sverige eller i annet land tilsluttet den europeiske overenskomst av 22. januar 1965 om å forhindre kringkasting utenfor territorialgrensene, eller dersom det forstyrrer radiomottaking der. Radiomottaking omfatter så vel kringkastingsvirksomhet som radionavigasjon, flynavigasjon m.v.

§ 9-2. Forbud mot medvirkning m.v.

Det er forbudt å medvirke til at skip, luftfartøyer o.l. eller anlegg og innretninger av enhver art som brukes eller er beregnet til å brukes til kringkasting på det åpne hav eller i luftrommet over, passerer eller oppholder seg på norsk territorium – herunder sjøterritoriet og luftterritoriet -, selv om sendingene ikke er av den art som nevnt i § 9-1. Forbudet gjelder ikke når det i en nødsituasjon er uomgjengelig nødvendig å søke inn på norsk territorium for å redde menneskeliv, fartøy eller last.

§ 9-3. Forskrift med forbud mot medvirkning

Kongen kan ved forskrift forby medvirkning på norsk territorium – herunder sjøterritoriet og luftterritoriet - til kringkasting på det åpne hav eller i luftrommet over, således forby å opprette eller drive kontor for slik virksomhet, å gi økonomisk eller teknisk bistand, å drive reklame eller annonsering og å levere eller transportere utstyr, materiell, lydbånd eller liknende.

Forskrift som er nevnt i første ledd kan forby også medvirkning utenfor norsk territorium, for så vidt den gjelder virksomhet som er forbudt etter § 9-1.

Kap. 10. Straff, lovens ikrafttreden m.v.

§ 10-1. Straff

Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder straffes den som forsettlig eller uaktsomt grovt eller gjentatte ganger overtrer bestemmelsene i § 2-1 første eller tredje ledd, § 2-4, § 2-7, § 3-1 andre ledd, § 4-5 første ledd bokstav b og d, og kapittel 9 eller forskrift eller enkeltvedtak gitt med hjemmel i disse bestemmelser. Medvirkning straffes på samme måte.

Er overtredelsen foretatt for å fremme virksomhetens interesser eller virksomheten har hatt fordel av overtredelsen bør det betraktes som en skjerpande omstendighet ved straffeutmålingen etter første ledd.

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av kapittel 9, jf. § 10-1 første ledd, kan straffes uten hinder av de begrensninger som følger av straffeloven §§ 12, 12 a og 13 første og andre ledd. Men bare den som er statsborger eller hjemmehørende i Norge, Danmark, Finland eller Sverige kan straffes for overtredelse av forskrift gitt med hjemmel i § 9-3.

Overtredelse av straffebed i denne paragraf er forseelse.

Endret ved lover 16 juni 1994 nr. 18 (ikr. 28 feb 1997), 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631). Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (ikr. fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

§ 10-2. Advarsel

Når denne lov eller bestemmelse eller vilkår fastsatt i medhold av loven er overtrådt, kan Medietilsynet gi den som er ansvarlig for overtredelsen advarsel.

Tilføyd ved lov 16 juni 1994 nr. 18 (ikr. 28 feb 1997), endret ved lover 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099), 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).

§ 10-3. Overtredelsesgebyr.

Medietilsynet kan ved overtredelse av bestemmelsene i kapittel 2, 3, § 6-4, § 8-1 og § 8-2 eller forskrift eller enkeltvedtak fastsatt i medhold av disse bestemmelsene, ilegge den som er ansvarlig for overtredelsen overtredelsesgebyr til staten beregnet etter nærmere regler fastsatt av Kongen.

Kongen kan gi regler om forhøyet gebyr ved gjentatt overtredelse. Medietilsynet kan i særlige tilfeller frafalle ilagt overtredelsesgebyr.

Ilagt overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Kongen kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf, herunder om inndrivelse og om betalingsfrist. Det kan fastsettes at det skal betales renter av ilagt overtredelsesgebyr.

Tilføyd ved lov 16 juni 1994 nr. 18 (ikr. 28 feb 1997), endret ved lover 22 mai 1998 nr. 32 (ikr. 1 juni 1998 iflg. res. 22 mai 1998 nr. 487), 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099), 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2008 iflg. res. 30 mai 2008 nr. 524).

§ 10-4. Tvangsmulkt

For å sikre at plikter etter bestemmelsene i kapittel 2, 3 og 4 og § 6-4, § 8-1, § 8-2 og § 8-5 eller forskrift eller enkeltvedtak fastsatt i medhold av disse bestemmelsene blir oppfylt, kan Medietilsynet ilegge den ansvarlige for oppfyllelsen tvangsmulkt.

Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller som et engangsbeløp. Ved løpende mulkt kan Medietilsynet bestemme at mulkten enten skal begynne å løpe en uke etter vedtaket om tvangsmulkt, eller fra en særskilt fastsatt frist for oppfyllelse av

plikten dersom denne fristen er utløpt uten at plikten er oppfylt. Ved tvangsmulkt i form av et engangsbeløp kan Medietilsynet bestemme at mulkten skal betales ved en særskilt fastsatt frist for oppfyllelse av plikten dersom denne fristen er utløpt uten at plikten er oppfylt.

Tvangsmulkt tilfaller statskassen og er tvangsgrunnlag for utlegg.

Medietilsynet kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt tvangsmulkt.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om ileggelse av tvangsmulkt, herunder om vilkår for tvangsmulkt og om tvangsmulktens størrelse og renter ved forsinket betaling.

Tilføyd ved lov 17 juni 2005 nr. 98 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631), endret ved lov 19 juni 2009 nr. 92 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 702).

§ 10-5. Tidsavgrenset forbud mot å sende reklame, inndragning av konsesjon m.v.

Når bestemmelse i kapittel 3 eller forskrift gitt i medhold av kapittel 3 er overtrådt av noen som har handlet på vegne av en kringkaster, kan Medietilsynet forby selskapet å sende reklame i en tidsavgrenset periode.

Ved gjentatte eller grove overtredelser av denne lov eller bestemmelse eller vilkår fastsatt i medhold av loven foretatt av noen som har handlet på vegne av person eller foretak som er gitt konsesjon i medhold av §§ 2-1 eller 2-2, kan Medietilsynet inndra konsesjonen. Inndragningen kan gjøres tidsavgrenset.

Kongen kan gi nærmere regler om vedtak om forbud mot å sende reklame og inndragning av konsesjon.

Tilføyd ved lov 16 juni 1994 nr. 18 (ikr. 28 feb 1997), endret ved lover 14 jan 2000 nr. 5 (ikr. 20 jan 2000 iflg. res. 14 jan 2000 nr. 30), 2 juli 2004 nr. 68 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 2 juli 2004 nr. 1099), 17 juni 2005 nr. 98, endret paragraftall fra § 10-4 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631), 16 feb 2007 nr. 6 (ikr. 1 mars 2007 iflg. res. 16 feb 2007 nr. 172).

§ 10-6. Lovens ikrafttreden m.v.

Denne lov trer helt eller delvis i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Fra samme tidspunkt oppheves – – –

Fra 1 nov 1993 for kapittel 1, § 2-1 og kapittel 3 iflg. res. 29 okt 1993 nr. 954. 1 jan 1994 for §§ 2-2 til 2-6 og kapitlene 4 til 10 iflg. res. 26 nov 1993 nr. 1065. Endret ved lover 16 juni 1994 nr. 18, endret paragraftall fra § 10-2, (ikr. 28 feb 1997 iflg. res. 28 feb 1997 nr. 147), 17 juni 2005 nr. 98, endret paragraftall fra § 10-5 (ikr. 1 juli 2005 iflg. res. 17 juni 2005 nr. 631).